

▲ Veel gedoken wordt er deze dagen niet in verenigingsverband, dus zit de opslag van Galathea redelijk vol, weet bestuurslid Arjan Brink. © Lenneke Lingmont

Galathea in Almelo; 40 jaar verknocht aan onderwaterwereld, maar kan dat niet vieren

ALMELO - Het had een feestjaar moeten zijn voor de jarige onderwatersportvereniging Galathea. Met tal van activiteiten en reisjes naar fraaie duiklocaties. Niets van dat alles door corona. De jubileumcommissie houdt hoop op feest later in het jaar.

Jeroen de Kleine 25-05-20, 07:18 Laatste update: 10:12

7

Zuurstoftanks, snorkels en buizen sieren de wanden van de opslagruimte aan de Sluiskade Zuidzijde. Het hok is goed gevuld. Veel gedoken wordt er nu niet bij Galathea. Een domper voor

de club, want de vereniging bestaat 40 jaar.

Arjan Brink (48) leunt tegen het hek. Als bestuurslid stelde hij zich 2020 anders voor. Talloze uren staken Brink en zijn clubgenoten in de festiviteiten. Activiteiten die niet doorgaan of heel misschien later plaatshebben. „Het was deze maanden al niet mogelijk om in clubverband te duiken”, zegt de clubman. „Individueel kan het wel, maar je wilt ook samen duiken.”

Het is een opsteker dat de trainingen voor het onderwaterhockey hervat zijn. Die sport vormt één van de populairste onderdelen van de vereniging. „Nu het zwembad open is, kan dat weer.”

Hield niet van zwemmen

De Almeloër is fervent duiker. Als instructeur brengt hij z'n liefde voor de duiksport over op de jeugd van Galathea, die oefent voor hun duikbrevet. „Ik ben nu 15 jaar bij de vereniging”, zegt hij. „Voor die tijd had ik weinig met sport. Maar op een gegeven moment wilde ik iets gaan doen en gek genoeg sprak duiken me aan. Terwijl ik juist een hekel had aan zwemmen.”

Maar duiken is geen zwemmen. „Je moet kunnen zwemmen, maar het gevoel dat duiken geeft, is anders. Toen ik het water inging met zuurstofflessen en flippers, raakte ik verslaafd. Ik hoorde het geluid van het zuurstof en was verkocht.” Brink houdt van de vrijheid. „Dat gevoel van zweven is nergens mee te vergelijken. Zeker als je dat een beetje onder controle krijgt, wil je niets anders meer.”

Leden komen op hun eigen manier in aanraking met de sport. „Er melden zich mensen die graag willen duiken, maar die bang zijn voor de diepte of nauwelijks kunnen zwemmen. Met hen beginnen we in het pierenbadje.”

Nederland duikland

De ideeën voor een duikclub ontstonden in de jaren 70. Jan Kalter, Gerhard Sloet, Harry Gernaat en Andries Kalter richtten de club op in mei 1980. Allen waren ze overtuigd van de behoefte aan een duikclub. Ze hadden gelijk, want Galathea geldt tot de dag van vandaag als een gezonde club met een stabiel ledenaantal. „Over nieuwe aanwas hebben we niet te klagen.”

De leden duiken veelal in het Almelose zwembad of in 't Grasbroek, al staan er regelmatig tripjes op het programma. Veel liefhebbers passen er hun vakanties op aan.

Bestuurslid Brink tastte al flink wat dieptes af, maar duikt het liefst in Nederland. „Dat verwacht je misschien niet. Veel mensen denken dat je in Nederland niets ziet. Meestal heb je toch wel 15 meter zicht.”

Maar is 15 meter troebel zicht echt mooier dan eindeloze vergezichten in tropische zeeën? „Dat

is geweldig, maar beperkt zicht zorgt juist voor verrassingen. In Zeeland kan er na die 15 meter een totaal andere wereld beginnen. Hier heb je weinig kale stukken. Bijna alles is begroeid.”

Duiktechnieken

Toch beleeft Brink zijn meest memorabele ervaring niet in eigen land. „Dat was in de Oostzee. Daar gingen we op zoek naar een wrak. Als je daar dan op stuit, krijg je kippenvel onder water.”

Wrakduiken is totaal anders dan een recreatieve duik. „Veel technischer vooral. Vaak zie je dat duikers zich gaan specialiseren. Sommigen vinden snorkelen prima, terwijl andere het liefst zo diep mogelijk gaan en scheepswrakken bekijken.”

Brink hoopt dat de duiksport in Almelo binnenkort verder kan. „De ontwikkelingen lijken nu snel te gaan. Laten we hopen dat we na de zomervakantie misschien nog wat feest kunnen vieren.”